Sygn. akt: KIO 3934/26

WYROK

Warszawa, dnia 21 września 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący:Marek Bienias
Monika Banaszkiewicz
Anna Wojciechowska
Protokolant: W.Z.

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczejw dniu 10 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę **Swietelsky Rail Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie,**w postępowaniu prowadzonym przez **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Centrum Realizacji Inwestycji Region Południowy z siedzibą w Krakowie,**
przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego: wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **Aldesa Construcciones Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Aldesa Construcciones S.A. z siedzibą w Madrycie (Hiszpania), COALVI S.A. z siedzibą w Saragossie (Hiszpania)**

orzeka:

1. Odrzuca odwołanie w zakresie zarzutów nr 1, 2, 3 i 6 w części jako zarzut wynikowy względem zarzutów nr 1-3.
2. W pozostałym zakresie odwołanie oddala.
3. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę **Swietelsky Rail Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie** i
   3.1. Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **Swietelsky Rail Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie**, tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 668 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt osiem złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz koszty związane z poniesieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictw.
   3.2. Zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego 3 668 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt osiem złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz koszty związane z poniesieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictw.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodniczący:…….....

……...
……
Sygn. akt: KIO 3934/26

U z a s a d n i e n i e

Zamawiający – PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Centrum Realizacji Inwestycji Region Południowy z siedzibą w Krakowie – prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2026 r., poz. 793), pn. *„Zaprojektowanie i wykonanie robót na linii kolejowej nr 68 na odcinku Stalowa Wola Rozwadów – Przeworsk wraz z pełnieniem nadzoru autorskiego w ramach projektu pn.: Prace na linii kolejowej nr 68 na odcinku Stalowa Wola Rozwadów – Przeworsk - Etap I";* nr postępowania: 9090/IREZA3/03977/03557/25/P.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem513099-2025 z dnia 5 sierpnia 2025 r.

W dniu 10 sierpnia 2026 r. wykonawca Swietelsky Rail Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowiewniósł odwołanie wobec następujących czynności i zaniechań Zamawiającego mających miejsce w Postępowaniu, tj.:

I.nieprawidłowej oceny oferty złożonej przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia w składzie: (1) Aldesa Construcciones Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, (2) Aldesa Construcciones S.A. z siedzibą w Madrycie (Hiszpania), (3) COALVI S.A. z siedzibą w Saragossie (Hiszpania) (łącznie: „Konsorcjum Aldesa") w szczególności treści oferty Konsorcjum Aldesa, w tym Rozbicia Ceny Ofertowej („RCO"), pełnomocnictw dla p. R.K.

dołączonych do oferty, wyjaśnień ceny rażąco niskiej oraz podmiotowych środków dowodowych złożonych przez tego wykonawcę;
II.zaniechaniu odrzucenia oferty złożonej przez Konsorcjum Aldesa jako oferty wykonawcy, który:
- złożył ofertę o treści niezgodnej z warunkami zamówienia;
- złożył ofertę w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji;
- nie udzielił wyjaśnień ceny rażąco niskiej w wyznaczonym przez Zamawiającego zakresie, przez co nie uchylił domniemania, iż złożył ofertę zawierającą cenę rażąco niską (w zakresie istotnych części składowych ceny);
– nie wykazał należycie umocowania p. R.K. do reprezentacji Konsorcjum Aldesa w Postępowaniu;
– nie wykazał spełnienia warunku udziału w postępowaniu dot. zdolności technicznej w zakresie osób skierowanych do realizacji zamówienia;
III.zaniechaniu wyboru oferty złożonej przez Odwołującego jako oferty najkorzystniejszej w Postępowaniu;
IV.zaniechaniu przeprowadzenia Postępowania w sposób zgodny z zasadą uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców.
Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:
(1) art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP w zw. z art. 17 ust. 2 PZP w zw. z art. 16 pkt 1 PZPpoprzez zaniechanie odrzucenia oferty Konsorcjum Aldesa jako takiej, której treść jest niezgodna z warunkami zamówienia w sytuacji, gdy wykonawca ten wbrew postanowieniom pkt 12.5 specyfikacji warunków zamówienia dla Postępowania („SWZ") wliczył koszty wykonania pozycji RCO w inne pozycje RCO, w szczególności w ramach grupy 1.1.3 RCO – Roboty torowe przeniósł koszty realizacji robót nawierzchniowych (poz. RCO odpowiednio - 1.1.3.2.5 i 1.1.3.3.5) w szczególności do kosztów realizacji robót rozbiórkowych i pozostałych robót wykonywanych na wcześniejszych etapach realizacji robót torowych;
(2) art. 226 ust. 1 pkt 7 PZP w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jedn.: Dz. U. z 2026 r., poz. 85 – „UZNK") poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Konsorcjum Aldesa jako złożonej w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na doliczeniu kosztów wykonania pozycji RCO w inne pozycje RCO, w szczególności w ramach grupy 1.1.3 RCO – Roboty torowe poprzez przeniesienie kosztów realizacji robót nawierzchniowych (poz. RCO odpowiednio -1.1.3.2.5 i 1.1.3.3.5) w szczególności do kosztów realizacji robót rozbiórkowych i pozostałych robót wykonywanych na wcześniejszych etapach realizacji robót torowych;
(3) art. 224 ust. 6 PZP (w zbiegu kumulatywnym z art. 226 ust. 1 pkt 8 PZP) w zw. z art. 224 ust. 5 PZP w zw. z art. 17 ust. 2 PZP w zw. z art. 16 pkt 1 PZPpoprzez nieprawidłowe uznanie, że wyjaśnienia w sprawie ceny rażąco niskiej złożone przez Konsorcjum Aldesa są wystarczające do uchylenia domniemania wynikającego z art. 224 ust. 5 PZP. tj. potwierdzają, że oferta złożona przez Konsorcjum Aldesa nie zawiera ceny rażąco niskiej, jak i bezpodstawne przyjęcie, że Konsorcjum Aldesa złożyło kompletne wyjaśnienia w sprawie rażąco niskiej ceny w zakresie określonym przez Zamawiającego w wezwaniu do wyjaśnień rażąco niskiej ceny, co doprowadziło do bezpodstawnego zaniechania odrzucenia oferty złożonej przez Konsorcjum Aldesa;
ewentualnie, w przypadku oddalenia zarzutów nr 1 - 3:
(4) art. 128 ust. 1 PZP w zw. z §7 ust. 2 i ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie (Dz. U. z 2020 r., poz. 2452) w zw. z art. 63 ust. 1 PZP w zw. z art. 99 §1 (tekst jedn.: Dz. U. z 2026 r., poz. 795 – „KC") w zw. z art. 8 ust. 1 PZP poprzez zaniechanie wezwania Konsorcjum Aldesa do uzupełnienia:
(a) pełnomocnictwa dla p. R.K. udzielonego przez Aldesa Construcciones Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w dniu 7 kwietnia 2023 r.;
(b) pełnomocnictwa dla p. R.K. udzielonego przez Aldesa Construcciones S.A. z siedzibą w Madrycie w dniu 7 kwietnia 2023 r.;
(c) pełnomocnictwa dla p. R.K. udzielonego przez COALVI S.A. z siedzibą w Saragossie w dniu 7 kwietnia 2023 r.;
- poprzez przedłożenie dokumentów wskazanych w tiret pierwszym lit. (a) – (c) w formie zapewniającej poszanowanie art. 99 §1 k.c., tj. w postaci cyfrowego odwzorowania tych dokumentów opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym przez mocodawcę – osoby właściwie umocowane do reprezentacji odpowiednio Aldesa Construcciones Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Aldesa Construcciones S.A. z siedzibą w Madrycie i COALVI S.A. z siedzibą w Saragossie;
(5) 128 ust. 1 PZP w zw. z art. 112 ust. 2 pkt 4 PZP w zw. z art. 116 ust. 1 PZP w zw. z art. 17 ust. 2 PZP w zw. z art. 16 pkt 1 PZP poprzez zaniechanie wezwania Konsorcjum Aldesa do uzupełnienia wykazu osób w zakresie p. B.R. poprzez przedstawienie jego numeru uprawnień i daty ich wydania;
w każdym zaś wypadku:
(6) art. 239 ust. 1 PZP w zw. z art. 253 ust. 1 pkt 1 PZPpoprzez wadliwy wybór jako najkorzystniejszej oferty złożonej

przez Konsorcjum Aldesa oraz zaniechanie wyboru oferty złożonej przez Odwołującego jako najkorzystniejszej w Postępowaniu, pomimo, że stanowiła ona najkorzystniejszą ofertę w ramach kryteriów oceny ofert przyjętych w Postępowaniu;
Opierając się na przedstawionych zarzutach Odwołujący wnosił o:
I.uwzględnienie Odwołania w całości;
II.nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty złożonej przez Konsorcjum Aldesa;
III.nakazanie Zamawiającemu odrzucenia oferty złożonej przez Konsorcjum Aldesa;
ewentualnie
IV.nakazanie Zamawiającemu wezwania Konsorcjum Aldesa do uzupełnienia pełnomocnictw dla p. R.K. oraz wykazu osób w zakresie, w którym opisano tam uprawnienia p. B.R.;
V.nakazanie Zamawiającemu ponownego badania i oceny ofert;
VI.nakazanie Zamawiającemu dokonania wyboru oferty złożonej przez Odwołującego jako najkorzystniejszej w Postępowaniu;
VII.dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów wymienionych w uzasadnieniu Odwołania na okoliczności tam wskazane, jak również dokumentów, które zostaną przedłożone na rozprawie, na okoliczności w wówczas sformułowanych tezach dowodowych;
VIII.zasądzenie kosztów postępowania wedle spisu kosztów, który zostanie przedłożony na rozprawie przed Krajową Izbą Odwoławczą („KIO" lub „Izba").
W wyniku wniesionego odwołania przez wykonawcę Swietelsky Rail Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z dnia 28 sierpnia 2026 r. (pismo z dnia 28 sierpnia 2026 r.) wnosił o odrzucenie odwołania w zakresie zarzutów nr 1, 2, 3 i 6 na podstawie art. 528 pkt 5 ustawy PZP, oddalenie odwołania w zakresie zarzutów nr 4 i 5 jako bezzasadnych, ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia wniosku określonego w pkt 1, oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego.
Do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego skutecznie przystąpili wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: **Aldesa Construcciones Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Aldesa Construcciones S.A. z siedzibą w Madrycie (Hiszpania), COALVI S.A. z siedzibą w Saragossie (Hiszpania).**
Izba stwierdziła, że Przystępujący zgłosił przystąpienie do postępowania w ustawowym terminie, wykazując interes w rozstrzygnięciu odwołania na korzyść zamawiającego.
Przystępujący przy zgłoszeniu przystąpienia do postępowania odwoławczego z dnia 14 sierpnia 2026 r. wnosił o:
1) odrzucenie odwołania na podstawie art. 528 pkt 5) ustawy Pzp w części, tj. w zakresie wskazanym w pkt 3 niniejszego przystąpienia.
2) ewentualnie oddalenie odwołania jako całkowicie bezpodstawnego.
Przystępujący pismem z dnia 28 sierpnia 2026 r. podtrzymał wniosek wyrażony w treści przystąpienia z dnia 14 sierpnia 2026 r., przedstawiając stanowisko w sprawie oraz wnosząc o oddalenie odwołania w całości.
Odwołujący pismem procesowym z dnia 14 września 2026 r. wnosił o oddalenie wniosku o odrzucenie odwołania złożonego przez Zamawiającego w piśmie procesowym z dnia 28 sierpnia 2026 r. oraz oddalenie wniosków o odrzucenie odwołania złożonych przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Aldesa Construcciones Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Aldesa Construcciones S.A. z siedzibą w Madrycie (Hiszpania), COALVI S.A. z siedzibą w Saragossie (Hiszpania) w pismach procesowych z dnia 14 sierpnia 2026 r.
Stan prawny ustalony przez Izbę:
Zgodnie z art. 16 pkt 1-3 ustawy PZP, Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:
1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
2) przejrzysty;
3) proporcjonalny.
Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP, Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.
Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP, Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.
Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP, Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli zawiera rażąco niską cenę lub koszt w stosunku do przedmiotu zamówienia.
Zgodnie z art. 224 ust.1 ustawy PZP, jeżeli zaoferowana cena lub koszt, lub ich istotne części składowe, wydają się rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia lub budzą wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów, zamawiający żąda od wykonawcy wyjaśnień, w tym złożenia dowodów w zakresie wyliczenia ceny lub

kosztu, lub ich istotnych części składowych.
Zgodnie z art. 224 ust. 5 ustawy PZP, Obowiązek wykazania, że oferta nie zawiera rażąco niskiej ceny lub kosztu spoczywa na wykonawcy.
Zgodnie z art. 224 ust. 6 ustawy PZP, Odrzuceniu, jako oferta z rażąco niską ceną lub kosztem, podlega oferta wykonawcy, który nie udzielił wyjaśnień w wyznaczonym terminie, lub jeżeli złożone wyjaśnienia wraz z dowodami nie uzasadniają podanej w ofercie ceny lub kosztu.
Zgodnie z art. 239 ust.1 ustawy PZP, Zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia.
Zgodnie z art. 128 ust. 1 ustawy PZP, Jeżeli wykonawca nie złożył oświadczenia, o którym mowa w, podmiotowych środków dowodowych, innych dokumentów lub oświadczeń składanych w postępowaniu lub są one niekompletne lub zawierają błędy, zamawiający wzywa wykonawcę odpowiednio do ich złożenia, poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, chyba że:
1) wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferta wykonawcy podlegają odrzuceniu bez względu na ich złożenie, uzupełnienie lub poprawienie lub
2) zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania.
Zgodnie z art. 112 ust. 2 pkt 4 ustawy PZP, warunki udziału w postępowaniu mogą dotyczyć zdolności technicznej lub zawodowej.
Zgodnie z art. 116 ust. 1 ustawy PZP, w odniesieniu do zdolności technicznej lub zawodowej zamawiający może określić warunki dotyczące niezbędnego wykształcenia, kwalifikacji zawodowych, doświadczenia, potencjału technicznego wykonawcy lub osób skierowanych przez wykonawcę do realizacji zamówienia, umożliwiające realizację zamówienia na odpowiednim poziomie jakości. W szczególności zamawiający może wymagać, aby wykonawcy spełniali wymagania odpowiednich norm zarządzania jakością, w tym w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych, oraz systemów lub norm zarządzania środowiskowego, wskazanych przez zamawiającego w ogłoszeniu o zamówieniu lub w dokumentach zamówienia.
Zgodnie z § 7 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie, w przypadku gdy podmiotowe środki dowodowe, w tym oświadczenie, o którym mowa w ustawy, oraz zobowiązanie podmiotu udostępniającego zasoby, przedmiotowe środki dowodowe, dokumenty, o których mowa w ustawy, niewystawione przez upoważnione podmioty lub pełnomocnictwo, zostały sporządzone jako dokument w postaci papierowej i opatrzone własnoręcznym podpisem, przekazuje się cyfrowe odwzorowanie tego dokumentu opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, a w przypadku postępowań lub konkursów, o wartości mniejszej niż progi unijne, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, poświadczającym zgodność cyfrowego odwzorowania z dokumentem w postaci papierowej.
Zgodnie z § 7 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie, poświadczenia zgodności cyfrowego odwzorowania z dokumentem w postaci papierowej, o którym mowa w ust. 2, dokonuje w przypadku:
3) pełnomocnictwa - mocodawca.
Zgodnie z § 7 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie, poświadczenia zgodności cyfrowego odwzorowania z dokumentem w postaci papierowej, o którym mowa w ust. 2, może dokonać również notariusz.
Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta.

Krajowa Izba Odwoławcza – po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, po zapoznaniu się ze stanowiskami przedstawionymi w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie, stanowiskiem przystępującego, konfrontując je z zebranym w sprawie materiałem procesowym, w tym z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz po wysłuchaniu oświadczeń i stanowisk stron, a także uczestnika postępowania odwoławczego złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy – ustaliła i zważyła, co następuje:

Skład orzekający stwierdził, iż zarzuty oznaczone w odwołaniu jako zarzuty nr 1, 2, 3 i 6 w części jako zarzut wynikowy względem zarzutów nr 1-3 nie podlegały merytorycznemu rozpoznaniu przez Izbę. Izba stwierdziła, że została wypełniona przesłanka określona w art. 528 pkt 5 ustawy PZP, *Izba odrzuca odwołanie, jeżeli stwierdzi, że odwołanie*

dotyczy czynności, którą zamawiający wykonał zgodnie z treścią wyroku Izby lub sądu lub, w przypadku uwzględnienia zarzutów przedstawionych w odwołaniu, którą wykonał zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu.
Izba zważa, iż Odwołujący w ramach zarzutu nr 1 zarzuca Zamawiającemu naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Konsorcjum Aldesa jako niezgodnej z warunkami zamówienia, w szczególności z pkt 12.5 SWZ, zgodnie z którym:„Wykonawca musi dołączyć do oferty wypełnione Rozbicie Ceny Ofertowej („RCO"). Wykonawca musi wycenić wszystkie pozycje RCO, gdzie zarówno ceny jednostkowe, jak i cena za daną pozycję jest podana z matematycznym zaokrągleniem do dwóch miejsc po przecinku i jest różna od zera. Każda pozycja RCO powinna zostać wyceniona zgodnie z zakresem w niej opisanym. Nie dopuszcza się wliczania kosztów wykonania jakiejkolwiek pozycji RCO w inną pozycję RCO".
Zdaniem Odwołującego Konsorcjum Aldesa miało dokonać niedopuszczalnego przesunięcia kosztów pomiędzy poszczególnymi pozycjami RCO, przede wszystkim poprzez zaniżenie wyceny robót nawierzchniowych w poz. 1.1.3.2.5 i 1.1.3.3.5 RCO oraz jednoczesne zawyżenie cen robót wykonywanych na wcześniejszych etapach, w szczególności robót rozbiórkowych i odwodnieniowych. Analogiczne stanowisko Odwołujący przedstawia również w odniesieniu do wybranych pozycji z branży obiektów inżynieryjnych, stwierdzając „zjawisko przerzucenia kosztów pomiędzy pozycjami RCO zachodzi także w przypadku branży obiekty inżynieryjne".
W ocenie Izby, zarzut ten zmierza w rzeczywistości do ponownej oceny tego samego stanu faktycznego poprzez nadanie mu odmiennej kwalifikacji prawnej. Zmiana podstawy prawnej zarzutu nie zmienia faktu, że Odwołujący kwestionuje tę samą kalkulację RCO, ten sam sposób kalkulacji ceny Konsorcjum Aldesa, który był już przedmiotem postępowania odwoławczego zainicjowanego odwołaniem Konsorcjum Aldesa zakończonego wyrokiem Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 8 czerwca 2026 r. o sygn. akt KIO 2056/26, która w pkt 1 sentencji wyroku orzekła:„Uwzględnia odwołanie w zakresie zarzutu 1, 2 oraz 3 odwołania i nakazuje Zamawiającemu: PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., ul. Targowa 74, 03-734 Warszawa, prowadzący postępowanie: PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., Centrum Realizacji Inwestycji Region Południowy, Plac Matejki 12, 31-157 Kraków, unieważnienie czynności z 20.04.2026 r. wyboru oferty najkorzystniejszej oraz unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego, jak i powtórzenie czynności badania i oceny ofert, z uwzględnieniem oferty Odwołującego, z uwagi na potwierdzenie się zarzutów odwołania".
W ocenie Izby, cała argumentacja Odwołującego dotycząca „przeniesienia kosztów" opiera się faktycznie na danych wynikających z RCO Konsorcjum Aldesa. Jako przykład Izba wskazuje twierdzenie Odwołującego na stronie 13 odwołania: „*Odwołujący wskazuje, że koszt realizacji robót nawierzchniowych w ramach poz. 1.1.3.2.5 RCO zaproponowany przez Konsorcjum Aldesa w ramach oferty nie pozwala na pokrycie kosztów realizacji tej pozycji".*
Co istotne, Izba w wyroku w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26 odniosła się do znaczenia pozycji RCO, sposobu ich wyceny oraz relacji pomiędzy poszczególnymi pozycjami a ryczałtowym charakterem wynagrodzenia, podkreślając, iż obowiązek prawidłowego wypełnienia RCO nie uchyla ryczałtowego charakteru wynagrodzenia. W ocenie Izby, w ten sposób Izba w sprawie KIO 2056/26 odniosła się do pkt 12.5 SWZ.
Co więcej, Krajowa Izba Odwoławcza w ww. wyroku odniosła się także do treści oferty COALVI, wskazując, że z oferty tej wynika, iż cena obejmuje łącznie wszystkie koszty niezbędne do realizacji przedmiotu oferty, w tym materiały, sprzęt, transport, koszty pośrednie, koszty zarządzania i zysk, a następnie uznała wyjaśnienia Konsorcjum Aldesa dotyczące kosztów materiałów, maszynogodzin i roboczogodzin za wystarczające.
Izba zważa, iż w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26, Izba uznała weryfikację prowadzoną wówczas przez Zamawiającego za wykraczającą poza przyjętą formułę „zaprojektuj i wybuduj" i wynagrodzenie ryczałtowe, zaś szczegółowe żądanie kalkulacji materiał-sprzęt-robocizna jako niewynikające z SWZ. Izba zaznaczyła także, że w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych kosztów Konsorcjum Aldesa ma możliwość ich pokrycia z planowanego zysku, biorąc pod uwagę również różnicę pomiędzy ofertą Konsorcjum Aldesa a ofertą Odwołującego wynoszącą około 0,61%.

Powyższe potwierdza uzasadnienie orzeczenia w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26, w którym Izba wskazała, że: „przyjęcie wynagrodzenia ryczałtowego i formuła „zaprojektuj i wybuduj" wiąże się z określonym poziomem wyceny, tj. jej agregacji. Jeżeli Zamawiający mimo przyjętego wynagrodzenia ryczałtowego, ogólnego poziomu agregacji pozycji w RCO zamierzał poddać tak przedstawioną wycenę i pozycje kontroli, jak przy wynagrodzeniu kosztorysowym, winien o tym fakcie uprzedzić Wykonawców składających ofertę. (…) Niewątpliwe żądanie na etapie wyjaśnień ceny rażąco niskiej szczegółowej kalkulacji obejmującej koszt materiału, maszynogodziny oraz roboczogodziny dla zakwestionowanej pozycji, stanowi wymóg, który nie wynika z treści SWZ. Izba podzieliła to stanowisko, w konsekwencji uznając, poziom wyjaśnień w zakresie kosztu materiału, maszynogodziny oraz roboczogodziny za wystarczający. Podobnie, poziom przedstawionej kalkulacji ze str. 18 przedstawionych wyjaśnień Odwołującego (Złożony na rozprawie przez Odwołującego szacunek zamówienia dokonany przez Zamawiającego, wskazywał, że Zamawiający przyjął przy szacowaniu jeszcze mniejszy poziom szczegółowości, jak oczekuje od Odwołującego). Dokonana przez Zamawiającego weryfikacja przedstawionych wyjaśnień i załączonych oferty wykraczała poza przyjętą formułę zadania „zaprojektuj i wybuduj" i wynagrodzenia ryczałtowego. Izba także stoi na stanowisku, że argumentacja w pismach

Zamawiającego i Przystępującego wykraczała poza zakres odrzucenia, chociażby w zakresie charakteru oferty Coalvi S.A. stanowiąca załącznik do wyjaśnień ceny rażąco niskiej złożonych przez Odwołującego dnia 19.03.2026 r. (załącznik nr 7 do wyjaśnień). Zamawiający w żadnym fragmencie informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego nie podważał wiarygodności tej oferty z punktu widzenia formalnego. (…) Jednocześnie, Izba wskazuje, że z załączonej do wyjaśnień oferty Coalvi S.A. wynika ujęcie zysku w przedstawionej ofercie:*„(…) Cena obejmuje łącznie wszystkie koszty niezbędne do prawidłowej realizacji przedmiotu oferty, w tym materiały, sprzęt, transport, koszty pośrednie, koszty zarządzania i zysk (…)”* (będącej podstawą kalkulacji ze str. 18 wyjaśnień), jak i zaoferowanej w cenie przez samego Wykonawcy /zgodnie ze złożonymi wyjaśnieniami: *„(…) Jednocześnie Wykonawca wskazuje, iż oferty pozyskane od ww. podmiotów mają charakter kompleksowy i ryczałtowy — obejmują pełen zakres rzeczowy poszczególnych pozycji Rozbicia Ceny Ofertowej („RCO”), w tym materiały, robociznę, sprzęt, transport, koszty pośrednie i zysk. Kompleksowe oferty stanowią Załącznik nr 7, 8 i 9 do niniejszych wyjaśnień. Wykonawca wskazuje ponadto, iż kalkulując cenę ofertową, przyjął ceny wynikające z ofert jako koszty bezpośrednie, doliczając do nich własne koszty pośrednie oraz zysk. (…)”*. W razie wystąpienia jakichkolwiek innych nieprzewidzianych kosztów, Wykonawca będzie miał możliwość sfinansowania ich z planowanego zysku. Izba, w tym kontekście wzięła pod uwagę, że poziom jednej zakwestionowanej pozycji względem wartości ceny całej oferty blisko 500 mln zł. (skale inwestycji), to ok. 6% ceny całkowitej netto (5-6 % w zależności od metody badawczej, odpowiednio brutto lub netto), jak i różnice do ceny oferty brutto Przystępującego (0, 61 %)”.

Nadto, Izba zważa, iż Odwołujący nie wskazuje, aby po zakończeniu wcześniejszego postępowania odwoławczego w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26 ujawniła się jakakolwiek nowa informacja dotyczącą kalkulacji RCO Konsorcjum Aldesa. Odwołujący nie powołuje się na „nowe wyjaśnienia Konsorcjum, nowy dokument złożony przez Konsorcjum, wewnętrzną kalkulację kosztową Konsorcjum, dokumenty podwykonawców Konsorcjum, oferty dostawców, oświadczenie Konsorcjum potwierdzające sposób alokacji kosztów ani żadną inną okoliczność, która ujawniałaby się dopiero po wcześniejszym postępowaniu odwoławczym”, na co słusznie wskazywał Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie.

Odnosząc się do zarzutu nr 2, Izba zważa, iż Odwołujący zarzuca, iż Konsorcjum Aldesa celowo zaniżyła ceny robót wykonywanych na późniejszych etapach, w szczególności robót nawierzchniowych, oraz jednocześnie celowo zawyżyła ceny pozycji realizowanych wcześniej, aby uzyskać możliwość wcześniejszego fakturowania i finansowania realizacji kontraktu środkami Zamawiającego. W konsekwencji zdaniem Odwołującego, doszło do tzw. „*subsydiowania skrośnego*”, polegające na zaniżeniu części pozycji RCO i przeniesieniu kosztów do pozycji wykonywanych wcześniej, co doprowadziło do zachowania Konsorcjum Aldesa jako zachowania sprzecznego z dobrymi obyczajami i zasadami uczciwej konkurencji.

W ocenie Izby, zarzut ten stanowi w istocie następną kwalifikację prawną opartą na tych samych okolicznościach faktycznych, na których Odwołujący oparł zarzut nr 1. Odwołujący dąży bowiem do ponownego zakwestionowania realności cen wskazanych w RCO Konsorcjum Aldesa, sposobu skonstruowania tych samych cen RCO, w tym sposobu kalkulacji poz. 1.1.3.2.5 RCO, a więc kwestii, które były przedmiotem rozstrzygnięcia przez Krajową Izbę Odwoławczą w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26.

Co prawda, odwołanie Konsorcjum Aldesa w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26 dotyczyło w zarzucie nr 1 i 2 „pozycji 1.1.3.2.5 RCO” (obecnie w odwołaniu Odwołujący odnosi się również do innych pozycji RCO), to należy zauważyć, że zarzut nr 3 dotyczył tego, iż „złożone przez Odwołującego Wyjaśnienia były wystarczające i konkretne, a tym samym uzasadniały podaną w ofercie cenę oraz obalały domniemanie z art. 224 ust. 5 ustawy Pzp”, a Izba uwzględniła zarzuty nr 1-3.

Co istotne, jak już Izba wskazała powyżej, Izba w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26 odniosła się do charakteru RCO i ryczałtowego modelu wynagrodzenia, nie stwierdzając przy tym, aby Konsorcjum Aldesa dokonało niedozwolonego przeniesienia kosztów pomiędzy pozycjami RCO, patrząc przez pryzmat pozycji 1.1.3.2.5 RCO, a w konsekwencji uznając wyjaśnienia Konsorcjum Aldesa jako wystarczające i konkretne uzasadniające zaoferowaną cenę, o czym świadczy sentencja wyroku o sygn. akt KIO 2056/26, jak i uzasadnienie wyroku.

Poza tym, Izba w ww. wyroku wskazała, że „z załączonej do wyjaśnień oferty Coalvi S.A. wynika ujęcie zysku w przedstawionej ofercie: *„(…) Cena obejmuje łącznie wszystkie koszty niezbędne do prawidłowej realizacji przedmiotu oferty, w tym materiały, sprzęt, transport, koszty pośrednie, koszty zarządzania i zysk (…),* jak i zaoferowanej w cenie przez samego Wykonawcy/zgodnie ze złożonymi wyjaśnieniami: (…) *Wykonawca wskazuje ponadto, iż kalkulując cenę ofertową, przyjął ceny wynikające z ofert jako koszty bezpośrednie, doliczając do nich własne koszty pośrednie oraz zysk (…)* W razie wystąpienia jakichkolwiek innych nieprzewidzianych kosztów, Wykonawca będzie miał możliwość sfinansowania ich z planowanego zysku.*”.*

Tym samym, Izba doszła do przekonania, iż zarzut nr 2 jest pochodną zarzutu nr 1, nie dotyczy nowej okoliczności faktycznej i stanowi de facto próbę ponownego zakwestionowania sposobu kalkulacji ceny Konsorcjum Aldesa, przy wykorzystaniu tych samych danych zawartych w RCO, które były już przedmiotem postępowania odwoławczego

zakończonego wyrokiem Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 8 czerwca 2026 r. o sygn. akt KIO 2056/26.
Odnosząc się do zarzutu nr 3, Izba zważa, iż Odwołujący zarzuca, iż oferta Konsorcjum Aldesa powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP w związku z art. 224 ust. 6 oraz art. 224 ust. 5 ustawy PZP, ze względu na to, iż zdaniem Odwołującego Konsorcjum Aldesa nie obaliło domniemania rażąco niskiej ceny.
Izba zważa, iż w przeciwieństwie do zarzutów nr 1 i 2, istotą tego zarzutu nie jest w pierwszej kolejności twierdzenie o niedopuszczalnym przesunięciu kosztów pomiędzy pozycjami RCO, lecz twierdzenie, że same wyjaśnienia Konsorcjum Aldesa z dnia 19 marca 2026 r. były niedostateczne pod względem informacyjnym i dowodowym, gdyż nie przedstawiono w nich szczegółowej kalkulacji każdej z pięciu pozycji RCO (poz. 1.1.3.1.5 RCO, poz. 1.1.3.2.5 RCO, poz. 1.1.3.3.5 RCO, poz. 1.1.4.2 RCO, poz. 1.1.4.9 RCO) z odrębnym wykazaniem kosztu materiałów, roboczogodzin i maszynogodzin. Odwołujący twierdzi ponadto, że oferta COALVI S.A. oraz oferta B4 sp. z o.o. nie mogły skutecznie potwierdzać realności cen, ponieważ zawierały ceny ryczałtowe, bez pełnego rozbicia kosztorysowego, kwestionując przy tym wartość dowodową oferty COALVI.
W ocenie Izby, podobnie jak przy zarzucie nr 1 i 2, nie mamy do czynienia z nowymi wyjaśnieniami ceny Konsorcjum Aldesa, nowym materiałem kosztowym albo nowymi okolicznościami mogącymi uzasadniać ponowną ocenę realności tych samych pozycji RCO.
W konsekwencji powyższego, zarzut nr 3 nie dotyczy nowych okoliczności faktycznych, lecz de facto Odwołujący ponownie próbuje zakwestionować sposób kalkulacji ceny Konsorcjum Aldesa, wyjaśnień ceny Konsorcjum Aldesa z dnia 19 marca 2026 r., ofert COALVI S.A. i B4 Sp. z o.o., przy wykorzystaniu tych samych danych zawartych w RCO, które były już przedmiotem oceny wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 8 czerwca 2026 r. o sygn. akt KIO 2056/26.
Co istotne, Izba w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26 uwzględniła zarzut nr 3 Konsorcjum Aldesa (będący wówczas Odwołującym), który wprost dotyczył tego, iż „złożone przez Odwołującego Wyjaśnienia były wystarczające i konkretne, a tym samym uzasadniały podaną w ofercie cenę oraz obalały domniemanie z art. 224 ust. 5 ustawy Pzp", a Izba uwzględniła ww. zarzut wraz z zarzutami nr 1-2.
Izba zważa, iż w ww. wyroku, Izba wprost stwierdziła, że przyjęcie wynagrodzenia ryczałtowego i formuły *„zaprojektuj i wybuduj"* wiąże się z określonym poziomem agregacji wyceny oraz że, jeżeli Zamawiający chciał poddawać zagregowane pozycje RCO kontroli właściwej dla wynagrodzenia kosztorysowego, powinien był uprzedzić o tym wykonawców w dokumentach zamówienia. Izba podkreśliła także, że SWZ nie narzucała żadnego szczegółowego sposobu kosztorysowania ani metodyki wyliczenia poszczególnych pozycji RCO.
Co więcej, jak już Izba wskazała powyżej, Izba w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26 ustaliła także, że żądanie na etapie wyjaśnień rażąco niskiej ceny szczegółowej kalkulacji obejmującej koszt materiału, maszynogodziny i roboczogodziny stanowiło wymóg niewynikający z SWZ, stwierdzając jednocześnie, że dokonana przez Zamawiającego weryfikacja wyjaśnień i załączonych ofert wykraczała poza przyjętą formułę „zaprojektuj i wybuduj" i wynagrodzenia ryczałtowego.
Nadto, Izba w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26 wskazała, że „z załączonej do wyjaśnień oferty Coalvi S.A. wynika ujęcie zysku w przedstawionej ofercie: *„(…) Cena obejmuje łącznie wszystkie koszty niezbędne do prawidłowej realizacji przedmiotu oferty, w tym materiały, sprzęt, transport, koszty pośrednie, koszty zarządzania i zysk (…)"* (będącej podstawą kalkulacji ze str. 18 wyjaśnień), jak i zaoferowanej w cenie przez samego Wykonawcy /zgodnie ze złożonymi wyjaśnieniami: *„(…) Jednocześnie Wykonawca wskazuje, iż oferty pozyskane od ww. podmiotów mają charakter kompleksowy i ryczałtowy — obejmują pełen zakres rzeczowy poszczególnych pozycji Rozbicia Ceny Ofertowej („RCO"), w tym materiały, robociznę, sprzęt, transport, koszty pośrednie i zysk. Kompleksowe oferty stanowią Załącznik nr 7, 8 i 9 do niniejszych wyjaśnień. Wykonawca wskazuje ponadto, iż kalkulując cenę ofertową, przyjął ceny wynikające z ofert jako koszty bezpośrednie, doliczając do nich własne koszty pośrednie oraz zysk".*
Tym samym, Izba w ww. wyroku uznała, że wyjaśnienia Konsorcjum Aldesa były wystarczające i konkretne, uznając wyjaśnienia w zakresie kosztu materiału, maszynogodziny i roboczogodziny za wystarczający, co potwierdza uwzględnienie zarzutu nr 3 w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26 i uzasadnienie orzeczenia w tejże sprawie.
Biorąc powyższe pod uwagę, Izba doszła do przekonania, iż obecne odwołanie w zakresie zarzutów nr 1, 2, 3 i 6 w części jako zarzut wynikowy względem zarzutów nr 1-3, dąży de facto do ponownego badania tym samych zagadnień przez Izbę, które były już badane w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26, a dotyczących, jak już Izba wskazała powyżej, sposobu kalkulacji ceny oferty Konsorcjum Aldesa, realności cen wskazanych w RCO, znaczenia poz. 1.1.3.2.5 RCO oraz kompletności i wartości dowodowej wyjaśnień ceny rażąco niskiej, w tym co do oferty COALVI.W konsekwencji, w ocenie Izby, odwołanie w zakresie zarzutów 1, 2, 3 i 6 w części jako zarzut wynikowy względem zarzutów nr 1-3 stanowi w istocie próbę uzyskania ponownej oceny tej samej kalkulacji RCO, tych samych wyjaśnień ceny Konsorcjum Aldesa, ale pod innymi kwalifikacjami prawnymi w ramach zarzutów nr 1 i 2.
Izba chciałaby w tym miejscu podkreślić, iż Zamawiający, wykonując wyrok Izby w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26, unieważnił wcześniejsze odrzucenie oferty Konsorcjum Aldesa, przeprowadził ponowne badanie i ocenę ofert, a następnie dokonał wyboru tej oferty, co pozostaje bezpośrednim następstwem rozstrzygnięcia Izby w sprawie o sygn. akt

KIO 2056/26. W tych okolicznościach ponowne uruchamianie kontroli odwoławczej w celu osiągnięcia skutku przeciwnego do wcześniejszego wyroku prowadziłoby w ocenie Izby do obejścia art. 527 ustawy PZP, zgodnie z którym: „*Na czynność zamawiającego wykonaną zgodnie z treścią wyroku Izby lub sądu, albo, w przypadku uwzględnienia zarzutów przedstawionych w odwołaniu, którą wykonał zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu, odwołującemu oraz wykonawcy wezwanemu zgodnie z nie przysługują środki ochrony prawnej*".

Zgodnie zaś z art. 528 pkt 5 ustawy PZP, konsekwencją skierowania odwołania przeciwko czynności wykonanej zgodnie z treścią wyroku Izby jest jego odrzucenie, a nie ponowne merytoryczne rozpoznanie. Izba wskazuje, iż art. 527 ustawy PZP oraz art. 528 pkt 5 ustawy PZP realizują zasadę*res iudicata* i służą zapobieżeniu ponownemu prowadzeniu tego samego sporu przed Krajową Izbą Odwoławczą. Art. 528 pkt 5 ustawy PZP stanowi bowiem przedmiotową negatywną przesłankę procesową związaną z zasadą koncentracji postępowania odwoławczego i zakazem dwukrotnego zaskarżania tej samej czynności Zamawiającego (tak m.in. postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 11 września 2025 r., sygn. akt KIO 3412/25).

W podobnym duchu wypowiedziała się także Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 30 lipca 2024 r. o sygn. akt 2410/24: „Jak trafnie wskazuje się w doktrynie za orzecznictwem, z art. 528 pkt 5 pzp wynika przedmiotowa negatywna przesłanka procesowa, która wiąże się z zasadą koncentracji postępowania odwoławczego i oznacza, że dana czynność zamawiającego nie może być dwukrotnie zaskarżana przez wykonawcę. Innymi słowy art. 528 pkt 5 pzp reguluje instytucję związania ostatecznym rozstrzygnięciem odwołania wszystkich wykonawców, którzy mają możliwość przyłączenia się do odwołania. (…) Normy przywołanych wyżej przepisów ustawy pzp obejmują czynności wykonane przez zamawiającego na skutek wyroku Izby, aby uniemożliwić wystąpienie w obrocie sytuacji ponownego orzekania w tej samej instancji o tym samym. Artykuł 528 pkt 5 i art. 527 ustawy pzp stanowią urzeczywistnienie w postępowaniu odwoławczym wywodzącej się z procedury cywilnej zasady powagi rzeczy osądzonej (*res iudicata*), która ma zapobiegać ponownemu prowadzeniu sporu w tej samej sprawie [zob. uzasadnienie postanowienia Izby z 15 lutego 2021 r. sygn. akt KIO 317/21]. W konsekwencji Odwołujący, który jako przystępujący po stronie Zamawiającego przegrał poprzednią sprawę, może kwestionować niekorzystny dla niego wyrok Izby wyłącznie w drodze postępowania skargowego, z czego najwyraźniej doskonale zdaje sprawę. Niedopuszczalna jest natomiast sytuacja kwestionowania tego samego orzeczenia zarówno w drugiej instancji, jak i ponownie w pierwszej instancji.".

Tym samym, prawidłowość oceny raz dokonanej przez Krajową Izbę Odwoławczą może zostać zweryfikowana wyłącznie w drodze skargi do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych, a nie poprzez wniesienie kolejnego odwołania, które prowadziłoby do ponownego rozpoznania zarzutów opartych na tej samej podstawie faktycznej.

Co istotne, Odwołujący występując jako Przystępujący po stronie Zamawiającego w sprawie o sygn. akt KIO 2056/26 skorzystał z ustawowego środka, wnosząc w dniu 29 lipca 2026 r. skargę do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych, co jednoznacznie wynika z oświadczenia Odwołującego na stronie 7 odwołania.

Nadto, Izba zważa, iż odrzuceniu podlegał również zarzut nr 6 w części jako zarzut wynikowy względem zarzutów nr 1-3. Jak wskazała bowiem Krajowa Izba Odwoławcza wpostanowieniu z dnia 24 lutego 2026 r., sygn. akt KIO 317/26 i KIO 318/26: „Właściwą i wyłączną drogą do podważenia stanowiska Izby wyrażonego w wyroku z dnia 19 stycznia 2026 r. w sprawie o sygn. akt: KIO 5152/25 jest wniesienie skargi do Sądu Zamówień Publicznych. Tymczasem Odwołujący podjęli próbę doprowadzenia do ponownej kontroli przez Izbę zgodności z ustawą Pzp działań Zamawiającego w tym samym postępowaniu, w sytuacji gdy okoliczności stanu faktycznego sprawy w zakresie kluczowym dla rozstrzygnięcia nie uległy zmianie w stosunku do okoliczności, które były podstawą oceny Izby w sprawie o sygn. akt: KIO 5152/25. (…) Stan faktyczny zatem nie uległ zmianie w stosunku do tego, który był przedmiotem oceny Izby we wcześniejszym orzeczeniu. (…) Ponadto w przypadku obu odwołań zachodzi podstawa do odrzucenia określona w art. 528 pkt 5 ustawy Pzp, Zamawiający dokonał bowiem badania i oceny oferty Konsorcjum Budimex zgodnie z wytycznymi płynącymi z orzeczenia w sprawie o sygn. akt: KIO 5152/25. (..) Przeciwne uznanie - jak stwierdzono już powyżej - prowadziłoby do rozpoznania przez obecny skład orzekający zarzutów opartych na tej samej podstawie faktycznej co zarzuty już raz ocenione przez Izbę. (…) W konsekwencji powyższego oraz mając na uwadze, że Odwołujący Konsorcjum Track Tec wycofał drugi z zarzutów odwołania w sprawie o sygn. akt: KIO 317/26, odrzuceniu podlegał również zarzut nr 3 (zarzut naruszenia art. 17 ust. 2 w zw. z art. 239 ust. 1 w zw. z art. 16 pkt 1, 2 i 3 ustawy Pzp), który stanowił zarzut *stricte* wynikowy względem zarzutu nr 1, dzielący los zarzutu głównego.".

Z powyższych względów, zdaniem Izby odwołanie w ww. zakresie podlega odrzuceniu na podstawie art. 528 pkt 5 ustawy PZP.

Odnosząc się z kolei do twierdzeń Zamawiającego w odpowiedzi na odwołanie na stronie 12 i 19 oraz wniosku Przystępującego zgłoszonego na posiedzeniu o odrzucenie odwołania w zakresie zarzutów nr 4 i 5 jako spóźnionych, w ocenie Izby nie zasługiwał na uwzględnienie.

Izba zważa, iż okoliczność, że Odwołujący mógł wnosić o udostępnienie oferty Przystępującego, w tym pełnomocnictw

po ich złożeniu, nie ma wpływu na termin do kwestionowania zaniechania wezwania do uzupełnienia tych pełnomocnictw, ponieważ do momentu ostatecznej decyzji w postępowaniu, a więc wyboru najkorzystniejszej oferty, Zamawiający będąc na etapie badania i oceny ofert może dokonywać czynności, a w konsekwencji nie można stwierdzić naruszenia przepisów ustawy PZP. Ponadto, Odwołujący w takim przypadku nie mógłby wykazać poniesienia szkody.
Przechodząc do pozostałych zarzutów odwołania, Izba zważa, iż zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 128 ust. 1 PZP w zw. z § 7 ust. 2 i ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie (Dz. U. z 2020 r., poz. 2452) w zw. z art. 63 ust. 1 PZP w zw. z art. 99 §1 (tekst jedn.: Dz. U. z 2026 r., poz. 795 – „KC") w zw. z art. 8 ust. 1 PZP poprzez zaniechanie wezwania Konsorcjum Aldesa do uzupełnienia:
(a) pełnomocnictwa dla p. R.K. udzielonego przez Aldesa Construcciones Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w dniu 7 kwietnia 2023 r.;
(b) pełnomocnictwa dla p. R.K. udzielonego przez Aldesa Construcciones S.A. z siedzibą w Madrycie w dniu 7 kwietnia 2023 r.;
(c) pełnomocnictwa dla p. R.K. udzielonego przez COALVI S.A. z siedzibą w Saragossie w dniu 7 kwietnia 2023 r.;
- poprzez przedłożenie dokumentów wskazanych w tiret pierwszym lit. (a) – (c) w formie zapewniającej poszanowanie art. 99 §1 k.c., tj. w postaci cyfrowego odwzorowania tych dokumentów opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym przez mocodawcę – osoby właściwie umocowane do reprezentacji odpowiednio Aldesa Construcciones Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Aldesa Construcciones S.A. z siedzibą w Madrycie i COALVI S.A. z siedzibą w Saragossie, jest w ocenie Izby niezasadny.
Izba zważa, iż niewątpliwie w przedmiotowej sprawie Przystępujący (Konsorcjum Aldesa) wraz z ofertą złożył ciąg pełnomocnictw, mających na celu wykazanie umocowania do reprezentacji osoby podpisującej w imieniu tego wykonawcy oferty, tj.
– pełnomocnictwo udzielone przez Aldesa Construcciones Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie udzielone p. R.K.;
– pełnomocnictwo udzielone przez Aldesa Construcciones S.A. z siedzibą w Madrycie udzielone p. R.K.;
– pełnomocnictwo udzielone przez Coalvi S.A. z siedzibą w Madrycie udzielone p. R.K..
Izba zważa, iż ww. pełnomocnictwa zostały sporządzone pierwotnie jako dokumenty w postaci papierowej i opatrzone własnoręcznym podpisem osoby/osób umocowanych do reprezentacji danego członka Konsorcjum Aldesa, a następnie w ramach przedmiotowego postępowania pełnomocnictwa te zostały przedłożone Zamawiającemu jako ich cyfrowe odwzorowanie opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym notariusza.
Powołując się na wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych z dnia 13 czerwca 2024 r. o sygn. akt XXIII Zs 58/24, Odwołujący podnosił, że kwestionowane pełnomocnictwa zostały udzielone w formie pisemnej, a nie formie elektronicznej, jak wymagają tego przepisy ustawy, a poświadczenie za zgodność przez notariusza skanu dokumentów i opatrzenie ich podpisem elektronicznym nie czyni pełnomocnictw udzielonych w formie pisemnej pełnomocnictwem w formie elektronicznej.
Izba zważa, iż zdaniem Odwołującego taki sposób przedłożenia dokumentów nie odpowiada art. 99 § 1 KC, ponieważ pełnomocnictwo do złożenia oferty, dla której art. 63 ust. 1 ustawy PZP zastrzega pod rygorem nieważności formę elektroniczną, również powinno zostać udzielone bezpośrednio w formie elektronicznej, a więc zostać opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym mocodawcy, o czym świadczą słowa: „Konsorcjum Aldesa składając do akt Postępowania pełnomocnictwa dla p. R.K. udzielone w formie pisemnej, z których następnie zrobiono skan i potwierdzono go za zgodność z oryginałem przez notariusza nie wypełniło wymogów co do formy pełnomocnictwa przewidzianych w art. 99 § 1 KLC. w zw. z art. 63 ust. 1 PZP".
Jednocześnie Odwołujący podniósł, że rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie, „jest (…) aktem niższego rzędu niż ustawy, zatem nie może modyfikować reguł określonych w art. 61 ust. 1 PZP oraz art. 99 § 1 KC (tj. w przepisach rangi ustawowej)", z kolei art. 70 ustawy PZP „wyraża delegację ustawową do wydania Rozporządzenia ws. środków komunikacji elektronicznej w żadnym zakresie nie odnosi się do formy czynności prawnej pełnomocnictwa do złożenia oferty w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego".
W pierwszej kolejności Izba odmówiła przyjęcia w poczet materiału dowodowego przedłożonych przez Przystępującego dowodów do pisma procesowego z dnia 14 sierpnia 2026 r. w postaci pełnomocnictw dotyczących Pana R.K. pochodzące od Aldesa Construcciones Polska sp. z o.o., Aldesa Construcciones S.A., COALVI S.A. opatrzone kwalifikowanymi podpisami elektronicznymi osób właściwie umocowanych do reprezentacji poszczególnych mocodawców, ponieważ Izba bierze pod uwagę wyłącznie dokumenty złożone w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, a nie na etapie postępowania odwoławczego. W tym właśnie aspekcie, Izba popiera

argumentację Odwołującego wskazywaną na rozprawie.
Izba zważa, iż zgodnie z § 7 ust. 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie, w przypadku gdy podmiotowe środki dowodowe, w tym oświadczenie, o którym mowa w ustawy, oraz zobowiązanie podmiotu udostępniającego zasoby, przedmiotowe środki dowodowe, dokumenty, o których mowa w ustawy, niewystawione przez upoważnione podmioty lub pełnomocnictwo, zostały sporządzone jako dokument w postaci papierowej i opatrzone własnoręcznym podpisem, przekazuje się cyfrowe odwzorowanie tego dokumentu opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, a w przypadku postępowań lub konkursów, o wartości mniejszej niż progi unijne, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, poświadczającym zgodność cyfrowego odwzorowania z dokumentem w postaci papierowej.
Zgodnie zaś z § 7 ust. 3 pkt 3 ww. rozporządzenia, poświadczenia zgodności cyfrowego odwzorowania z dokumentem w postaci papierowej, o którym mowa w ust. 2, dokonuje w przypadku pełnomocnictwa – mocodawca, z kolei w myśl § 7 ust. 4 rozporządzenia, poświadczenia zgodności cyfrowego odwzorowania z dokumentem w postaci papierowej, o którym mowa w ust. 2, może dokonać również notariusz.
Tym samym, zauważenia wymaga, że przepisy rozporządzenia w sprawie komunikacji elektronicznej w § 7 jasno i precyzyjnie wskazują, w jaki sposób wykonawcy mogą spełnić wymóg formy elektronicznej, stanowiąc, że w przypadku gdy pełnomocnictwo zostało sporządzone jako dokument w postaci papierowej i opatrzony własnoręcznym podpisem, przekazuje się cyfrowe odwzorowanie tego dokumentu opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, przy czym poświadczenia tego dokonuje mocodawca lub notariusz.
Podkreślić należy, że praktyka składania notarialnie poświadczonego cyfrowego odwzorowania pełnomocnictw udzielonych w formie pisemnej jest w postępowaniach o udzielenie zamówienia powszechnie stosowana, a jej prawidłowość została niejednokrotnie potwierdzona w orzecznictwie (m.in. wyroki Izby w sprawach o sygn. akt KIO 2440/24, KIO 4090/25, KIO 4492/25).
Oczywiście hierarchia aktów prawnych i wynikająca z niej konieczność zachowania zgodności aktów niższego rzędu z aktami wyższego rzędu nie mogą budzić żadnych wątpliwości. Dostrzec jednak należy, że zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy PZP, do czynności podejmowanych w postępowaniu o udzielenie zamówienia stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego w sytuacji gdy przepisy ustawy nie stanowią inaczej.
Izba chciałaby w tym miejscu podkreślić, iż art. 70 ustawy PZP stanowi podstawę do określenia w rozporządzeniu sposobu sporządzania i przekazywania ofert, oświadczeń, podmiotowych i przedmiotowych środków dowodowych oraz innych informacji, oświadczeń lub dokumentów przekazywanych w postępowaniu, jak również wymagań technicznych dotyczących tych dokumentów. Na tej właśnie podstawie wydano rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie, a w konsekwencji przepisy § 7 rozporządzenia w sprawie komunikacji elektronicznej są realizacją tej ustawowej delegacji.
W związku z powyższym, niewątpliwie pełnomocnictwo jest dokumentem przekazywanym w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. W tym miejscu należy dojść również do wniosku, iż rozporządzenie de facto nie zmienia cywilnoprawnej formy pełnomocnictwa, lecz co istotne, określa sposób sporządzania i przekazywania dokumentu pełnomocnictwa w elektronicznym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.
Tym samym, należy zgodzić się z Zamawiającym, iż „§ 7 rozporządzenia nie stanowi „wyjątku" od art. 99 § 1 KC, lecz reguluje techniczny i dokumentacyjny sposób posługiwania się dokumentem pierwotnie sporządzonym w postaci papierowej w postępowaniu prowadzonym elektronicznie".
Izba zważa, iż nawet przyjmując, że ustawa PZP nie reguluje formy dokumentów składanych w postępowaniu, w tym pełnomocnictw, co powoduje, że o sposobie zachowania właściwej formy pełnomocnictwa rozstrzygają wyłącznie przepisy Kodeksu cywilnego, to należy zauważyć, że przepisy krajowe należy interpretować z uwzględnieniem brzmienia i celu dyrektyw unijnych w sprawie udzielania zamówień publicznych (w tym przypadku dyrektywy 2014/25/UE), których celem jest zapewnienie udzielania zamówień publicznych m.in. zgodnie z zasadą równego traktowania wykonawców oraz zasadą przejrzystości.
Jak wskazała w wyroku Krajowa Izba Odwoławcza z dnia 17 lutego 2026 r. o sygn. akt KIO 5797/25: „Dostrzec należy, że wyciąganie wobec wykonawcy negatywnych konsekwencji w związku z działaniem zgodnym czy to z przepisami prawa, czy z postanowieniami dokumentów zamówienia, nawet jeśli są one z jakiegoś powodu wadliwe, jest w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej sprzeczne ze wskazanymi wyżej zasadami. Jak wskazał Trybunał w wyroku z 2 czerwca 2016 r. w sprawie C-27/15: *(…) zasada równego traktowania wymaga, by wszyscy oferenci mieli takie same szanse przy formułowaniu swych ofert, z czego wynika zatem wymóg, by oferty wszystkich*

oferentów poddane były tym samym warunkom. Po drugie, obowiązek przejrzystości, który z niej wprost wypływa, ma na celu zagwarantowanie braku ryzyka faworyzowania i arbitralnego traktowania ze strony instytucji zamawiającej. Obowiązek ten obejmuje wymóg, by wszystkie warunki i zasady postępowania w sprawie udzielenia zamówienia były określone w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny w ogłoszeniu o zamówieniu lub w specyfikacji warunków zamówienia, tak by, po pierwsze, umożliwić wszystkim rozsądnie poinformowanym i wykazującym zwykłą staranność oferentom zrozumienie ich dokładnego zakresu i dokonanie ich wykładni w taki sam sposób, a po drugie, by umożliwić instytucji zamawiającej rzeczywistą weryfikację, czy oferty złożone przez oferentów odpowiadają kryteriom wyznaczonym dla danego zamówienia (zob. podobnie wyrok z dnia 6 listopada 2014 r., Cartiera dell'Adda, C-42/13, EU:C:2014:2345, pkt 44 i przytoczone tam orzecznictwo). Trybunał orzekł już również, że zasady przejrzystości i równego traktowania obowiązujące we wszystkich przetargach publicznych wymagają tego, by warunki materialne i formalne dotyczące udziału w przetargu były jasno z góry określone i podane do publicznej wiadomości, zwłaszcza w zakresie obowiązków ciążących na oferentach, tak aby mogli oni dokładnie zapoznać się ECLI:EU:C:2016:404 7 WYROK Z DNIA 2.6.2016 R. – SPRAWA C-27/15 PIZZC wymogami przetargu oraz mieć pewność, że takie same wymogi obowiązują wszystkich konkurentów (zob. podobnie wyrok z dnia 9 lutego 2006 r., La Cascina i in., C-226/04 i C-228/04, EU:C:2006:94, pkt 32)(…) Jak podnosi w istocie rzecznik generalny w pkt 65 opinii, warunek uzależniający prawo do wzięcia udziału w przetargu publicznym wynikający z wykładni prawa krajowego i praktyki jednego z organów, taki jak ten w postępowaniu głównym, jest szczególnie niekorzystny dla oferentów mających siedzibę w innych państwach członkowskich, gdyż ich poziom znajomości prawa krajowego i jego wykładni, a także praktyki organów krajowych nie mogą być porównywane z poziomem oferentów krajowych. (…) zasadę równego traktowania i obowiązek przejrzystości należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie wykluczeniu wykonawcy z przetargu publicznego wskutek niedopełnienia przez niego obowiązku, który nie wynika wyraźnie z dokumentacji przetargowej lub z obowiązującej krajowej ustawy, lecz z wykładni tej ustawy i tej dokumentacji, a także z mechanizmu uzupełniania przez krajowe organy administracji lub sądownictwa administracyjnego występujących w tej dokumentacji luk. Powyższe stanowisko jest konsekwentnie podtrzymywane w orzecznictwie Trybunału. W postanowieniu z 13 lipca 2017 r. w sprawie C-35/17 Trybunał wskazał: *(…) W tym względzie Trybunał orzekł już, że zasadę równego traktowania i obowiązek przejrzystości należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie wykluczeniu wykonawcy z przetargu publicznego wskutek niedopełnienia przez niego obowiązku, który nie wynika wyraźnie z dokumentacji przetargowej lub obowiązującej krajowej ustawy, lecz z wykładni tej ustawy i tej dokumentacji, a także z uzupełniania przez krajowe organy administracji lub sądownictwa administracyjnego występujących w tej dokumentacji luk (zob. podobnie wyrok z dnia 2 czerwca 2016 r., Pizzo, C-27/15, EU:C:2016:404, pkt 51). Zasady te tym bardziej stoją na przeszkodzie wykluczeniu wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, gdy z powodu rozbieżnych stanowisk w orzecznictwie krajowym warunek, którego przestrzeganie jest wymagane, nie wynika nawet z wykładni właściwych uregulowań dokonywanej przez właściwe sądy.* (…) Podkreślenia wymaga, że Izba jest zobowiązana do dokonywania takiej wykładni przepisów prawa krajowego, aby zapewnić realizację celów dyrektyw unijnych, w tym określonych w nich naczelnych zasad udzielania zamówień publicznych. Izba uwzględnia również przy orzekaniu wnioski płynące z orzecznictwa nie tylko krajowego, ale również unijnego. Przytoczone wyżej stanowiska Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie pozostawiają wątpliwości, że wykonawca nie może zostać ukarany za działanie zgodne z jasno sformułowanym przepisem prawa oraz postanowieniami dokumentów zamówienia (jak to ma miejsce w rozpoznawanej sprawie). Jeżeli obowiązki wykonawcy nie są wyraźnie przewidziane, a wynikają z interpretacji przepisów, których brzmienie wywołuje wątpliwości z punktu widzenia zasad wykładni prawa czy zasad techniki prawodawczej, może to uzasadniać konieczność interwencji prawodawcy w celu skorygowania regulacji, nie powinno natomiast skutkować wyciąganiem wobec wykonawcy negatywnych konsekwencji, czy to w postaci odrzucenia oferty, czy też wezwania do uzupełnienia pełnomocnictwa pod rygorem takiego odrzucenia", a Izba w pełni zgadza się z poglądem tamtejszego składu orzekającego.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Izby, nie zachodziły podstawy do zastosowania w przedmiotowej sprawie art. 128 ust. 1 ustawy PZP w zw. z § 7 ust. 2 i ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie w zw. z art. 63 ust. 1 PZP w zw. z art. 99 § 1 KC w zw. z art. 8 ust. 1 PZP, ponieważ po pierwsze przedłożony Zamawiającemu przez Konsorcjum Aldesa ciąg pełnomocnictw pozwalał na ustalenie istnienia, treści i zakresu umocowania (Odwołujący nie kwestionował, że pełnomocnictwa dla Pana R.K. zostały udzielone w dniu 7 kwietnia 2023 r. przez wszystkie trzy podmioty wchodzące w skład Konsorcjum Aldesa, ani zakresu wynikającego z tych pełnomocnictw, jak również, że podpisy złożone na dokumentach pochodziły od osób reprezentujących poszczególnych konsorcjantów), a po drugie co najistotniejsze sposób ich przekazania odpowiadał rozwiązaniu przewidzianemu w § 7 ww. rozporządzenia.

Tym samym, zarzut nr 4 jest w ocenie Izby niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Zamawiającego 128 ust. 1 PZP w zw. z art. 112 ust. 2 pkt 4 PZP w zw. z art.

116 ust. 1 PZP w zw. z art. 17 ust. 2 PZP w zw. z art. 16 pkt 1 PZP poprzez zaniechanie wezwania Konsorcjum Aldesa do uzupełnienia wykazu osób w zakresie p. B.R. poprzez przedstawienie jego numeru uprawnień i daty ich wydania, jest w ocenie Izby niezasadny.

Izba zważa, iż Odwołujący podnosi, iż w ramach kolumny szóstej wzoru wykazu osób wykonawca opisując wymagane uprawnienia osoby przedstawianej w celu spełnienia warunku udziału powinien podać pełny zakres uprawnień oraz numer i datę ich wydania, zarzucając, iż: „Konsorcjum Aldesa nie przedstawiło w złożonym wykazie osób informacji na temat numeru uprawnień oraz daty wydania uprawnień, którymi dysponuje p. B.R.", a w konsekwencji „złożony przez wybranego wykonawcę wykaz osób jest niekompletny – nie prezentuje wszystkich informacji, które powinien był prezentować zgodnie z wymaganiami sformułowanymi przez Zamawiającego".

W pierwszej kolejności Izba odmówiła przyjęcia w poczet materiału dowodowego przedłożonych przez Przystępującego dowodów do pisma procesowego z dnia 14 sierpnia 2026 r. w postaci decyzji Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego o wpisaniu Pana B.R. do Centralnego Rejestru Osób posiadających uprawnienia budowlane, decyzji Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Świętokrzyskiej Izby Inżynierów Budownictwa o nadaniu Panu B.R. uprawnień budowlanych nr ewidencyjny SWK/0175/OWOE/11, zaświadczenie Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, ponieważ Izba bierze pod uwagę wyłącznie dokumenty złożone w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, a nie na etapie postępowania odwoławczego.

Niezależnie od powyższego, Izba zważa, iż niewątpliwie Zamawiający we wzorze Wykazu osób, stanowiący załącznik nr 4 do IDW wskazał w kolumnie 6: „Wymagane uprawnienia (podać pełny zakres uprawnień oraz nr i datę wydania").

Z kolei Zamawiający w pkt 8 SWZ (IDW) w ramach warunków, jakie muszą spełniać wykonawcy, w stosunku do Kierownika robót elektrycznych i elektroenergetycznych z doświadczeniem w zakresie sieci trakcyjnej, wskazał: „uprawnienia budowlane bez ograniczeń do kierowania robotami budowlanymi których zakres obejmuje kolejowe sieci trakcyjne" oraz „posiada co najmniej 3 lata doświadczenia zawodowego, w pełnieniu funkcji Kierownika Budowy lub Kierownika robót lub Inspektora Nadzoru (samodzielna funkcja techniczna w rozumieniu Ustawy Prawo budowlane) w branży sieci trakcyjne związanych z Budową lub Przebudową Infrastruktury kolejowej w zakresie sieci trakcyjnej".

Jednocześnie w pkt 9.6.5 SWZ (IDW) Zamawiający wymagał: wykaz osób, skierowanych przez Wykonawcę do realizacji Zamówienia w szczególności odpowiedzialnych za świadczenie usług, kontrolę jakości lub kierowanie robotami budowlanymi, wraz z informacjami na temat ich kwalifikacji zawodowych, uprawnień i doświadczenia niezbędnych do wykonania Zamówienia, a także zakresu wykonywanych przez te osoby czynności oraz informacją o podstawie do dysponowania tymi osobami (wzór wykazu stanowi Załącznik nr 4 do IDW)".

Biorąc powyższe pod uwagę, należy zauważyć, że ani postanowienie pkt 8 SWZ (IDW) w ramach warunków, jakie muszą spełniać wykonawcy, w stosunku do Kierownika robót elektrycznych i elektroenergetycznych z doświadczeniem w zakresie sieci trakcyjnej, ani postanowienie pkt 9.6.5 SWZ (IDW) nie nakładało obowiązku wskazania numeru i daty wydania uprawnień budowlanych.

Izba zważa, iż Przystępujący w Wykazie osób nie tylko wskazał, że Pan B.R. posiada„Uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych" (kolumna 6), ale również wskazano tę osobę jako Kierownika robót (kolumna 4) posiadającym „Doświadczenie w pełnieniu funkcji Kierownika robót w zakresie sieci trakcyjnej na robotach związanych z budową lub przebudową infrastruktury kolejowej w zakresie sieci trakcyjnych podczas realizacji zadania pn. Poprawa dostępu kolejowego do portu morskiego w Gdyni." (kolumna 5).

Tym samym, Izba doszła do przekonania, iż oświadczenie złożone w Wykazie osób przez Przystępującego nie pozostawiało Zamawiającemu jakiś niepewności co do tego, czy deklarowany zakres uprawnień Pana B.R. odpowiada wymaganiom określonym przez Zamawiającego w warunku udziału w postępowaniu.

W konsekwencji powyższego, brak numeru i daty wydania uprawnień nie oznaczał, że wykonawca nie przedstawił informacji dotyczących wymaganych uprawnień. Zamawiający nie ustanowił bowiem warunku, zgodnie z którym kierownik robót powinien posiadać uprawnienia o określonym numerze albo uprawnienia wydane w określonej dacie. Zamawiający nie wymagał bowiem, aby osoba posiadała wskazane uprawnienia przez określony czas.

W ocenie Izby, Odwołujący próbuje nadać numerowi i dacie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych znaczenie samodzielnego elementu warunku udziału w postępowaniu, podczas gdy numer i data decyzji służą przede wszystkim identyfikacji konkretnej decyzji administracyjnej, na podstawie której dana osoba nabyła uprawnienia, a czego zdaje się nie zauważać Odwołujący. Tym samym, zdaniem Izby, brak numeru i daty wydania uprawnień nie miał wpływu na ocenę wymaganego doświadczenia. Dane te nie stanowiły informacji niezbędnej do ustalenia spełnienia warunku w zakresie wymaganego doświadczenia.

Powyższe potwierdza również orzecznictwo Krajowej Izby Odwoławczej (tak m.in. wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 8 listopada 2022 o sygn. akt KIO 2823/22).

Izba wzięła również pod uwagę okoliczność, iż Zamawiający numer i daty uprawnień budowlanych Pana B.R. uzyskał,

np. ze zgłoszenia robót do Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego, wpisu do dziennika budowy, czy też z ogólnodostępnych wykazu osób pełniących samodzielne funkcje w zawodzie wykazane w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane (e-CRUB), przedstawiając zdjęcia na stronie 22 i 23 odpowiedzi na odwołanie.
Konkludując, ze względu na to, iż Konsorcjum Aldesa przedstawiło informacje pozwalające Zamawiającemu na ocenę elementów warunku, tj. wymaganych kwalifikacji oraz wymaganego doświadczenia, a brak numeru oraz daty wydania uprawnień nie powodował niemożności dokonania oceny spełnienia warunku udziału w postępowaniu, Izba doszła do przekonania, iż w realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do zastosowania art. 128 ust. 1 PZP w zw. z art. 112 ust. 2 pkt 4 PZP w zw. z art. 116 ust. 1 PZP w zw. z art. 17 ust. 2 PZP w zw. z art. 16 pkt 1 PZP.
Niezależnie od powyższego, Izba zważa, iż zgodnie z art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy PZP, Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.
W ocenie Izby, nawet przy uwzględnieniu zarzutu nr 5, naruszenie art. 128 ust. 1 ustawy PZP nie miało i nie mogło mieć istotnego wpływu na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, tj. na wybór najkorzystniejszej oferty.
Z powyższych względów, zarzut nr 5, jest zdaniem Izby niezasadny i podlega oddaleniu.
W konsekwencji, zarzut nr 6 w części jako zarzut wynikowy względem zarzutów nr 4-5 okazał się niezasadny.
Izba zważa, iż stosownie do art. 553 ustawy PZP, o oddaleniu odwołania lub jego uwzględnieniu Izba orzeka w wyroku. W pozostałych przypadkach Izba wydaje postanowienie. Orzeczenie Izby, o którym mowa w pkt 1 i 3 sentencji, miało charakter formalny, gdyż dotyczyło odpowiednio odrzucenia odwołania w zakresie zarzutów nr 1, 2, 3 i 6 w części jako zarzut wynikowy względem zarzutów nr 1-3 oraz kosztów postępowania, a zatem były postanowieniami. Z kolei orzeczenie Izby zawarte w pkt 2 sentencji miało charakter merytoryczny, ponieważ odnosiło się do oddalenia odwołania w zakresie zarzutów nr 4, 5 i 6 w części jako zarzut wynikowy względem zarzutów nr 4-5.
Z uwagi zatem na zbieg w jednym orzeczeniu rozstrzygnięć o charakterze merytorycznym (pkt 2 sentencji) i formalnym (pkt 1 i 3 sentencji), całe orzeczenie musiało przybrać postać wyroku.
O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 i 575 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz § 2 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 2 lit. b i d w zw. z § 8 ust. 1 i 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. 2020 r. poz. 2437), obciążając kosztami postępowania Odwołującego.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący: …….
……
……